

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a Jenei és Balogh Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Jenei Imre ügyvéd) által képviselt **felperesnek** a dr. Méhes László ügyvéd által **alperes** ellen tisztességtelen piaci magatartás megállapítása iránt indított perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. április 3. napján kelt G.20.926/2007/9. sorszám alatti ítéletével szemben az alperes által 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítélete fellebbezett részét részben megváltoztatja, a felperes jó hírnevét veszélyeztető alperesi magatartás megállapítása iránti keresetet elutasítja, az alperest terhelő elsőfokú perköltség összegét 18.000,- (Tizennyolcezer) Ft-ra leszállítja, ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12.000,- (Tizenkettőezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy 8 napon belül a leletezés terhe mellett rójon le az iratoknál további 3.000,- (Háromezer) Ft fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpvt.) 2., 3., 6. §-ában meghatározottakat azzal, hogy - a felek közötti szerződési jogviszony megszűntét követően - a saját tevékenységét több alkalommal a használati mintaoltalommal védett felperesi technológiával kivitelezett házakról készült fényképekkel reklámozta. Kérte továbbá az alperes kötelezését a jogsértés abbahagyására, a további jogsértéstől eltiltására és a megjelent jogsértő hirdetések közreadó kiadványokban közzétett nyilatkozattal az elégtétel adására.

Keresetében előadta, hogy 2006. január 19. napján a felperes - „mint rendszergazda” -, valamint az alperes - mint kivitelező - között a 2006. december 31. napjáig tartó határozott

időre együttműködési megállapodás elnevezésű szerződés jött létre a felperesi könnyűszerkezetes készház építési rendszer értékesítése és használati jogaira biztosítására. A szerződés alapján az alperest megillette a „**KH**” könnyűszerkezetes készház rendszer építési joga, a „**KH** kivitelező” megnevezés használatának joga, a „**KH**” és „**KH** kivitelező” elnevezések, logók, grafikai elemek feltüntetésének joga nyilvános megjelenésein, illetve a **KH**ról megvásárolható prospektusok, kiadványok használatának joga is. A felperes - a külön szerződésben részletezett feltételekkel - biztosította az alperesnek a **KH** rendszer szakkiállításokon, vásárokon való bemutatásakor a saját standján a **KH** kivitelezőként történő megjelenését. A szerződésben (3.2. pont) az alperes vállalta, hogy azoknál a projekteknél, ahol **KH** kivitelezést végez kötelezően kiírja a cégneve mellett a „**KH** kivitelező” megnevezést, valamint ugyanezt az elnevezést alkalmazza nyilvános megjelenéseinek helyszínén és az általa megjelentetett reklámokban is. Az alperes a szerződés 3.3. pontjában vállalta, hogy a **KH** rendszerhez, valamint a felpereshez kapcsolódó minden tény, információt és adatot - a szerződés időtartama alatt, és az azt követő 3 évig - titkosan kezel, azaz azt nem használja fel és jogosulatlanul mással nem közli.

A határozott idő elteltét követően a felek ugyan tárgyaltak a szerződés meghosszabbításáról, de arra nem került sor. Ugyanakkor az alperes a Kisalföld Építész havi kiadvány 2007. májusi, illetve a **helység 1-i folyóirat** 2007. június 1-ei lapszámában „Ez a jövő háza” szlogennel tevékenységét olyan hirdetésekkel reklámozta, amelyekben a felperesi technológiával a 2006. évben elkészült könnyűszerkezetes házak fényképei láthatóak. Az alperes tevékenységét hirdető honlapján szintén a felperesi **KH** rendszer elemek felhasználásával épített készházak fotói láthatóak. Ezentúl az alperes a 2007. június 7.-11. napja között megtartott ... Általános Vásáron, a vásár katalógusában ugyancsak a felperesi rendszer elemek felhasználásával készült házak fotóival hirdette magát.

Kereseti érvelése szerint az alperes körülírt magatartása tisztességtelen gazdasági tevékenységnek (Tpvt. 2. §.) minősül, az alperes „Ez a jövő háza” hirdetési szlogenje azt a látszatot kelti, hogy az alperes a feltüntetett házak forgalmazására változatlanul jogosult. Az alperes a felperes jellegzetes műszaki kialakítással rendelkező és használati mintaoltalom alatt álló termékével a saját tevékenysége jogosulatlan reklámozásával az üzleti tisztesség követelményeibe ütköző magatartást tanúsított. Másfelől értékelése szerint az alperes által épített könnyűszerkezetes házak minőségben nem érik el a felperes által forgalmazottakét, viszont az alperes által közzétett hirdetésekkel az alperes által készített könnyűszerkezetes házak a felperes technológiájával azonosíthatóak, amely a felperes jó hírnevét sérti (Tpvt. 3.§.). Alperes a felperes könnyűszerkezetes épületeivel összetéveszthetőségig hasonló árút állít elő, mellyel a Tpvt. 6.§-t is sérti.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását indítványozta. Azt nem vitatta, hogy a felperes a használati mintaoltalom alapján kizárólagosan jogosult a minta hasznosítására, azonban az alperes mintabitorlást nem követett el. Az általa közzétett fényképek alapján az oltalom alatt álló technológia nem azonosítható be, így valótlan tény nem állított, illetve valós tény hamis színben nem tüntetett fel. (Tpvt. 3. §.) Előadása szerint 2007. január 1. napjától nem a felperes által alkalmazott technológia alapján épít, azzal, hogy a felperes

technológiája egyedi elemeket nem tartalmaz, az ilyen jellegű kivitelezés országosan alkalmazott.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy az alperes gazdasági tevékenységét tisztességtelenül folytatta, azzal, hogy saját tevékenysége hirdetéséhez a felperes rendelkezésére álló technológiával gyártott épületek fotóit használta fel, mellyel veszélyeztette a felperes jó hírnevét is. Kötelezte a további jogsértés abbahagyására, attól eltiltotta, valamint az ítéletben meghatározott szöveggel és kiadványokban közzétett elégtétel adására is. Ezentúl a keresetet elutasította, egyben kötelezte az alperest a felperes perköltsége viselésére.

Az elsőfokú bíróság határozata indokolásában elsődlegesen elvetette az alperes azon védekezését, hogy a felperes által alkalmazott technológia semmilyen egyedi megoldást nem tartalmaz, mivel az 2002. október 25. napjától használati mintaoltalomban részesült. Rámutatott, hogy a felperesi termék egyediségét támasztja alá a felek szerződéskötése, annak tartalma, így az alperes által vállalt titoktartási kötelezettség is. Úgy értékelte viszont, hogy a felperes felhívása ellenére azt nem bizonyította, hogy az utóbb már eltérő technológia alapján készülő alperesi épületek, illetve a felperesi **KH** technológiával készült épületek milyen mértékben azonosíthatóak egymással, ezért a Tpv. 6. §-ára alapított kereseti kérelmet elutasította.

Ugyanakkor alaposnak tartotta a Tpv. 2.-3. §-ára hivatkozással előterjesztett kereseti kérelmet is. Az előbbi törvényi rendelkezést az alperes azzal sértette meg, hogy szerződés hiányában a tevékenységét a felperesi technológiával épített házakról készült fényképekkel reklámozta. A bíróság kifejtett álláspontja szerint nem annak volt jelentősége, hogy a felperesi, illetve az alperes jelenlegi technológiájával készített házak megjelenésükben mennyiben különböznek, hanem annak, hogy a fényképek alapján az egyes épületek - szűkebb földrajzi környezetükben - mindenképpen beazonosíthatóak. A megjelentetett hirdetésekkel pedig az alperes azt a téves látszatot keltette, hogy változatlanul a felperesre jellemző technológia felhasználásával kivitelez, mely sérti a Tpv. 3. §-át is. Ezekre figyelemmel a Tpv. 86. §. (2) bekezdés a.)-c.) pontjaiban meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazta.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést az elsőfokú bíróság ítélete részbeni megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása iránt.

Fellebbezésében nem vitatta, hogy 2007. év első felében saját termékét olyan fotókkal hirdette, amelyeken látható lakóházak a felperessel együttműködés időszakában készültek el. Ugyanakkor rámutatott, hogy a felperes - bírói felhívás ellenére - az eljárás során nem igazolta, hogy az alperes által közzétett fotókról a felperes technológiája, avagy a felperes személye lenne azonosítható, így a fényképek sem a fogyasztók, sem az üzleti partnerek részére nem adnak olyan információkat, amely alapján a felperes, avagy technológiája beazonosítható lenne. Emiatt sem valótlan tény nem állított, de való tény sem tüntetett fel hamis színben.

Az elsőfokú ítélet indokolása azon részét, hogy a fényképek alapján az egyes épületek szűkebb földrajzi környezetükben beazonosíthatóak a bíróság mérlegelési jogkörének meg nem engedhető túllépésének nevezte. Ugyanis az alperesi hirdetésekben feltüntetett épületek címe, fellelhetősége a hirdetésekből nem azonosítható be, így értelmezhetetlen az elsőfokú bírói álláspont.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítélete helybenhagyását indítványozta, mivel az álláspontja szerint ténybelileg és jogilag is megalapozott.

Az alperes fellebbezése részben - a felperes jó hírnevét veszélyeztető alperesi magatartás megállapítására vonatkozó ítéleti rendelkezés tekintetében - alapos, ezen- túl alaptalan.

Az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból részben helytelen jogkövetkeztetésre jutva ítélte úgy, hogy az alperesi magatartás a felperes jó hírnevét veszélyezteti, de helyesen állapította meg, hogy az tisztességtelen gazdasági tevékenységnek minősül.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján helytálló mérlegeléssel (Pp. 206.§. (1) bekezdés) állapította meg azt, hogy a felperes által alkalmazott technológia sajátos, új, egyedi megoldást tartalmaz, figyelemmel annak használati minta oltalmára, illetve a felek szerződése tartalmára, és - kiemelten - az alperes vállalt titoktartási kötelezettségére.

Az elsőfokú bíróság a felperes jó hírnevének veszélyeztetését (Tpvt. 3. §.) amiatt tartotta megállapíthatónak, mert az alperes hirdetésein közzétett fotók azt a látszatot keltik, hogy a bemutatott (és a felperes technológiájával készült) könnyűszerkezetes házak az alperes - reklámokban hirdetett - technológiájával készültek. Az elsőfokú bíróság fellebbezésben sérelmezett mérlegelési logikája szerint a fotókon az épületek - szűkebb földrajzi környezetükben - beazonosíthatóak, így azokkal együtt a felperes technológiája is. Ezért a hirdetésekben közzétett fényképekkel az a látszat alakulhat ki, hogy az alperes - a felek közötti szerződés megszűnte után is - változatlanul a felperes egyedi technológiájával dolgozik.

Az ítélet tábla egyetért az alperes fellebbezésével a tekintetben, hogy a felperes technológiájával épített könnyűszerkezetes házakról készített fényképekről még a szűkebb földrajzi környezetükben sem ismerhető fel a laikus üzletfelek (fogyasztók) számára, de a szakmabeliek számára sem a felperes egyedi technológiája. A fényképeken elkészült, használatba vett lakóépületek láthatóak, azokon eltakart a felperes egyedi, mintaoltalommal védett könnyűszerkezetes panelszerkezete. Így ugyan annak látszata, hogy a bemutatott könnyűszerkezetes épületek az alperes hirdetett technológiájával készültek valótlan, de - az azonosíthatóság hiányában - a valósággal ellentétes látszat a felperes üzleti jó hírnevét nem veszélyeztetheti.

A felperes üzleti jó hírneve veszélyeztetésétől eltérő megítélést igényel viszont az, hogy az alperes magatartása tisztességtelen gazdasági tevékenységnek (Tpvt. 2. §.) minősül-e. Ennek

megállapításánál abból kellett kiindulni, hogy a Tpv. generálklauzulája (2. §.) általánosságban tiltja a tisztességtelen magatartásokat és példálózó felsorolással minősíti az olyan piaci magatartást tisztességtelennek, amely a versenytársak, vagy a fogyasztók törvényes érdekeit sérti, illetve az üzleti tisztesség követelményébe ütközik. Bármelyik érdek sérelme, vagy veszélyeztetése a két másik érdek érintettsége nélkül önmagában is alkalmas arra, hogy a Tpv. 2. §-a alkalmazásával fellépjenek a magatartás tanúsítójával szemben (BDT 2007/1533).

A tisztesség fogalmát a jogszabály nem határozza meg, az erkölcsi kategória. Az erkölcsi normarendszert - általában - a közfelfogás alakítja. Az üzleti tisztesség kategóriáját pedig az üzleti életben piaci szereplőként, versenytársként megjelenő vállalkozók, vállalkozások által elvárt magatartás. Ennél elsődleges, hogy a piaci fellépés a mellérendelt, versenyben lévő piaci szereplők által fair, átlátható üzletek és piaci magatartás révén történjék. A piaci előnyszerzés tehát csak a fogyasztók értékítélete alapján történhet, nem pedig tisztességtelen üzleti magatartással. Az üzleti tisztesség zsinórmértékét tehát a tisztességesen gondolkodó vállalkozók értékrendje alakítja. (BDT 2004/961., BDT 2003/765.)

A konkrét esetben a nem vitás tényállás szerint az alperes több szakmai hirdetésben, illetve cége honlapján a felperes egyedi technológiájával készült épületeket a saját - versenytársi - tevékenysége reklámozására használta fel a felperes hozzájárulása nélkül, mely az üzleti tisztesség követelményeibe ütköző és egyben a felperes törvényes érdekeit sértő is. Különösen így van ez, mivel a felek közötti szerződés 3.3. pontja - a szerződés megszűntét követő 3 éves időtartamra - titoktartási kötelezettséget tartalmaz, azaz - lényegében - versenyjogi korlátozást az alperes terhére. Az alperes magatartása így szerződésszegés, mely egyben tisztességtelen gazdasági tevékenységnek is minősül.

Ezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezett részét a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján részben megváltoztatva a jó hírnevet veszélyeztető alperesi magatartás megállapítása iránti keresetet elutasította, míg ezentúl - az elsőfokú perköltségre vonatkozó rendelkezést ide nem értve - az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Az alperes versenyjogot sértő magatartása megállapítása és jogkövetkezményeinek levonása iránti felperesi kereset 2/3 arányban volt eredményes. A felperes az elsőfokú eljárás során 21.000,-Ft kereseti illetéket rótt le, míg az ítéletábra a felek elsőfokú perköltségét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: R) 3. §. (3) bekezdése alapján az ÁFA-val növelt 36.000 -36.000,-Ft-ban határozta meg. Az említett pernyertességi aránynak megfelelően ezért az alperes a perköltségek egybeszámítása után (Pp. 81. §. (1) bekezdés) a kerekített 18.000,-Ft elsőfokú perköltség megfizetésére köteles a felperesnek, melyre az ítéletábra a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján az alperest terhelő perköltséget leszállította. (Pp. 78. §. (1) bekezdés)

A meg nem határozható perértékű fellebbezési eljárásban lerovandó fellebbezési illeték összege az Itv. 39. §. (3) bekezdés c.) pontja, valamint 46. §. (1) bekezdése alapján 24.000,-Ft volt. Az alperes fellebbezése fele részében volt eredményes, így a fellebbezési illetéket ilyen arányban igényelheti a felperestől. (Pp. 78. §. (1) bekezdés) A másodfokú

pernyertességi arányból következően a felek viselni tartoznak az ezen túlmenően felmerült - ügyvédi munkadíjból álló - másodfokú perköltségüket.

Az alperes fellebbezésén csak 21.000,-Ft fellebbezési illetéket rótt le, ezért a hiányzó 3.000,- Ft fellebbezési illetéket lelet készítésének terhe mellett (Art. 113. §.) köteles az iratoknál leróni.

Győr, 2009. január 26. napján

Dr. Zámbó Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: